

Revista «Puiul Calicului»

Ex.

Asociațiunea Română

Sik

isifică

i. Anunțuri se primesc
s- după invoială.

(u) - Prețul unui exemplar -
1 Leu.

Dela un capăt la altul...

Intr'o lună încheiată de calduri caniculare
(Dela prima pân la capăt, — toată luna lui Cuptor)
N'a ieșit din teasc Calicul și'n acest timp fiecare
Se 'ntreba de nu e cumva la Constanța 'n băi de Mare
Ori la Crinți, s'admire luna din celebrul coridor.

După Ocna, lumea 'ntreagă aștepta ca să urmeze
Govora ori chiar Sinaia; — ori Sovata răsfățată,
Alții bănuiau că'n Borsec a plecat să aucteteze
Dacă Jean Tehaș pe-acolo nu s'a pus să 'nființeze
Vre-un club de studențime cu soldă nelimitată.

Cei din Lonia necrologul i l'au pus la primarie,
Năna baci din Petrila se 'ndoia de bucurie,
Prota Pizo dădea slavă că și-a îngropat rivalul,
Chihotind de bucurie Emil își golia paharul
Și cu el o 'ntreagă ceată prohodiau voioși «Calicul»,
Făr măcar să bănuiască că-și tocmesc ei singuri dricul.

* * *

Conformându-se cu uzul practicat de toți în țară
De-a pleca măcar o lună undeva în timp de vară
Tot așa boer Calicul și-a împachetat bagajul
Și-a pornit colindu 'n țară, mestecându-și aliajul
Când la Ocna pe terasa, când la Felixul Orazii
Când în splendida Sovata, ori la coada Mogorăzii.

Pe la Felix întâlnit-a fel de fel de lighioane,
Caleidoscop de mutre, pocitanii de figuri,
Hortianice Venere cari prin splendide saloane
Clevetesc a noastră țară, căutând ca să rastoarne
Rânduiala prin zăzării și prin alte-apucături.

Și 'n această clocitoare de-ațătări iredentiste
Sbor paharele-aruncate în orgiile nebune,

Iar armia deșanțată de trudite baletiste,
Ori de vipere schimbate pentru-o vreme în artiste,
Se framântă epileptic cu regretele postume.

* * *

La Sovata lumea prinsă de-a politicei cangrenă
Se framântă 'n prognosticuri, căutând să pună 'n scenă
Când pe unul, când, pe altul, — după cum e simpatia
Și din toată treaba asta se aleg cu... gălăgia,
Fiindcă Ionel și-Alecu cu Tehaș nu vreau să știe
De-a lăsa Carul Puterii cuiva în căraușie
Iar Maniu le-a spus-o verde că stăm rău acum cu toate
Decând căraușii naibii au rupt spițele la roate.

Pe la Borsec le vezi toate mestecate și târcate
Șmechersoni cu milioane și băbuște decoltate,
Goldenblați cu-automobile și vopseli peste obrazuri
Toalete și mătasuri și uitare de necazuri;
Aici Râia-i parfumată și Prostia e călare
Aroganța e 'n calească, Specula e doamnă mare,
Incât dacă stai o clipă să privești târcata gloată
Crezi c'aici și-a scurs norodul Palestina dintr'odată.

Și ca'n Borsec, ca'n Sovata, ca la Felix-parodie
Vezi în orice stațiune cam aceiaș comedie,
Imbuibare, trândăvie și cumplită nepăsare
Oameni și femei cari timpul și-l petrec în nelucrare,
Milioane nemuncite cari se pierd în cărți și chefuri,
Indivizi cari trag pe lună câte douăzeci de lefuri
Și în vreme ce pe-aicea nesfârșit ține orgia
Prin comunele de-alături plânge 'n vatră sarăcia.

Tepelus.

Hohaho!

Acelea care vă pricepeți
La pudrat și la vopsit
V'afi închipuit sărmane
Că Chimu s'a chimuit.

Afi crezut o nebunie
Că acel calic sărman
Care nu va sufla pudra
De pe față mai de-un an,

A murit cum mor broscii
Sau poate Pau dus strigoii
Insă nu iafi dat de rost
Iacătă-mă! care-am fost.

Chimu

Getmalgam

Strigă mutu 'ntre hotare
Eu sunt, eu sunt cel mai mare

Iar limbutul meteleu
Strigă ba ba e-e-eu!

Surdul le aude toate
Infocat, plin de mânie
Le răspunde peste umăr
Asta una n'o să fie!

Bietul orb de lângă vale
Ne-înfălegând de glumă
Zice văd eu ce'i la mijloc
O minciună, o minciună.

Chimu

Jalbă

Foaie verde ceapa ciorii
Nu mă mai plac domnișorii
Căci mi-am gătat bănișorii
Iar vopseaua ău să uită
Că valuta e scăzută
Și mereu mereu se urcă
Cum drac să se bage 'n ea

Să mai cumpăr și vopsea
Când n'am destule parale
Nici să-mi cumpăr de mâncare.

Chimu

Fă doamne.

Fă doamne-o minune odată
Să curgă vinul din piatră
Berea să curgă pe vale
Rachiul să-mi stea în cale
Și-apoi să mă vezi ne mine
Cum mai crâsmăresc de bine
Fă-mi Doamne odată pe plac
Fă pădurea de tăbac
La tot pasul c'o lulea
Și le lasă în grija mea
Mai fă apoi Doamne Sfinte
Munții numai din plăcinte
Și porumbei fripți să sboare
Prin văzduh în loc de cioare,
Mai fă-mi o poftă bătrână
Lungă cât o săptămână
De beut și de mâncat
De dormit și de fumat, Amin.

Chimu

Avrigu'n vacanță

(Girva)

Somnoroasă studentime
Pe talpițe se adună
Se pune pe flencarite
Noapte bună.

Pornesc apoi toți grămadă
Când alții vor să se culce,
Hăulesc se iau la sfadă.
Somnul dulce.

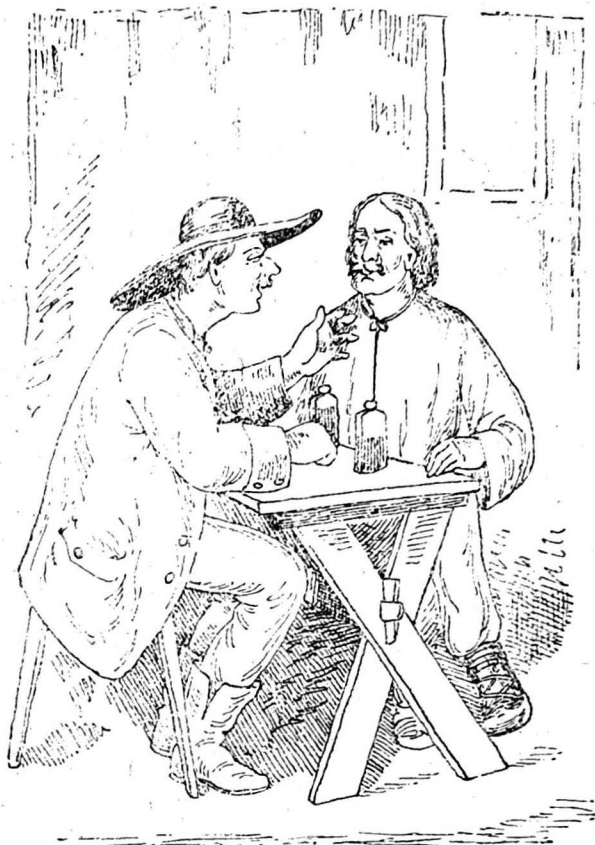
Cât e vara asta mare
Taie frunze n'au ce face,
Daor prin parc la preumblare
Dormi în pace.

Uite-așa le trece vremea
Și ei nu prduc nimică,
Ștau cu gura, că cireașa
Doar le pică.

Satul e frumos și mare
Și era vestit odată,
Astăzi n'are asemănare
Foaie lată.

Va da D-zeu o vreme
Și Calicul o să spună,
Când s'a trezi studentimea
Noapte bună.

Suliță

Pățania lui Burtucan.

Voluminosul medicinist Ilarie Burtucan, în timp de vre-o zece ani la facultate atâta știința avea la cap, încât se râncezise, de nici porcii nu o mai puteau mistui.

Burtucan acesta era bine cunoscut în cercurile studentești, pentru virtuțile lui de a face din zi noapte și viceversa și pentru că nu putea dormi și bea puțin.

Dacă toată știința medicală s'ar fi fost bazat, pe aceste două virtuți; somn și beție, apoi Burtucan cel mult în doi ani avea diploma de doctor.

La expoziția bețivilor și somnuroșilor el Burtucan a câștigat premiul prim și decorația.

Ca tovarăși nedespărțiți, avea pe Ion Lingău și Pavel Tâmbălău.

Acești tribuni, erau recunoscuți de cavaleri ai nopții; pentru-că în fiecare dimineață erau gata să poată raporta despre întâmplările din oraș ce se petreceau peste noapte.

Reclama de însurătoare o făcea prin cafenele, ori restaurante, dormind cu capul pe mână.

Intr'o sară de Noemvrie acești trei cavaleri, își petrecură la un

hotel, până s'a clătinat pamântul suc picioarelor lor.

Dela un timp Burtucan eșind din hotel, a picat peste trepte, și acolo în starea lui Noe, când n'a cunoscut țaria vinului, a rămas.

Tovarășii lui luându-l mai mult pe sus ca pe jos, la transportat la chilia sa și desbrăcându-l, ca pe un cadavru fără viață, la așezat pe pat.

În dimineața următoare pe când se ruga de zece oare, Lingău intrând în chilie, s'a dus la pat și mișcându-l ca pe un putrigaiu îi zisă:

— Scoală Burtucane firea-i al taratului că tu cu somnul și cu beția ta ne pui pliturile noastre la acrit.

— Da ce-i cu tine frate Lingău, ch'ar te-a ajuns călcătura.

— Eu n'am nici o călcătură, da tu de bună seamă vei fi având. Tu nu vezi ce ai pățit? Ai picat aseară pe treptele dela hotel și ț'a-i frânt piciorul de a trebuit ca să-l punem în ghips și tu nici acum nu mai știi de capul tău.

— Ei-hei fire-ai afurisit de cap nebun, eu acumă văd și par-că

și simt ceva durere. Acuma trebuie se frământ patul vreo 4-5 săptămâni: Asta ar mai fi, dar de aude tatăl meu că beat mi am frânt piciorul, îmi suce grumazii, ca la un pui de vrabie.

La ce maică ma-i făcut, așa mare și bolând?

Toată ziua; ba și'n ziua următoare a stat pe pat; căci el năucul se credea cu piciorul rupt.

În ziua următoare cătră seară vre-o 4-5 colegi intrară la el.

— Cei cu tine Burtucane de stai în cocină, ori ești lauz ca să-ți aducem plocon?

— Ce se fie! Am picat pe treptele biserice și în loc să-mi frâng gâtul, mi-am frânt piciorul și uitațivă mi-la pus în ghips, fără se știu.

— Al dracului vulpe zise unul vrea vrea se îmbete lumea cu apă rece. Și-a pus piciorul în ghips, ca se nu plătească butoiul de bere cu care s'a legat prin rămășag.

— Nu fac mofturi uitați piciorul meu, - zisă el descoperindu-l.

Atunci studenții ca pe comandă se pun cu bastoanele și dau țără milă pe ghips. Ghipsul cade de pe lângă picior și piciorul rămâne teafăr.

— Al dracului vulpoi, l'am prins cu cupa mea.

— Nu, zise Tâmbălău, intrând pe ușe. Eu și cu Lingău i-am pus piciorul în ghips, fără se stie, că era petrecut de somn și beție, și el nici n'a știut, că cu ce operație îl moșim.

Pe asta s'a încins un răs, cu condignății. Chiar și Burtucan râdea, nu atât ca păcalit ci de bucurie că sa văzut citav la picior.

Burtucan, bolnavul inchipuit, în grabă s'a sculat din cocină, s'a îmbrăcat și ducându-se ca în triumf, cu toți nu s'au oprit până la izvorul tămăduirei, unde s'au adăpat din butoiul rămășagului.

Cei ce știu rād și astăzi de pățania lui Burtucan.

Gaită

Unui parvenit

Secătura de Prostilă
Filozof de la tociță
Excelează prin cultură
Totdeauna când injură.

El e doar cel mai capace
Dintre alte dobitoace.

Sus Marcule!

Ursule cojoace sure
Dute joacă la pădure:
In munții Abrudului;
In țara eroilor,
Dute pân' la popa Vereș,
Ce e popă chiar în Beleş,
Bagă-i ghiara 'n carne vie,
Ca toată lumea să știe:
Că nu-i vrednic de popie,
Nici să facă liturgie;
Joacă-l Marcule frumos
Să-i cadă potcapul jos,
Căci ca popă'n parohie
De școală n'a vrut să știe:
Turma nu și-a îngrijit-o
Făr' a tuns-o și-a belit-o
In loc de școala română,
Pruncii merg la cea păgână.
Acest popă 'ntunecat,
Vrednic e de vorbă'n sat
Căci cultura românească
Nu vrea ca s-o răspândească.

Marcule mâncate-ar greața,
Joacă și pe dl Gheața,
Pe notarul județean,
Care nu-i vrednic un ban,
Acesta-i om cu cusur,
Că s'a tăiat împrejur,
Ca să intre ca un nemeș
La jidancele din Beleş
Unde și duce zilele

Și-și petrece verile
Spre cinstea jidanului
Și rușinea neamului.
Marcule cu bot cinstit,
Ia pe Gheața de cel plit,
Invață-i ca să cinstească
Națiunea românească
Iar de nu va asculta,
Joacă-l aprig nu-l lăsa.

Gaiță

Sus Marcule, Mărcușor,
Și te-aruncă'ntrun picior
Pân' la Hațeg, colo'n munte
Să le faci la oameni punte

Punte lată peste râu,
Și domnilor câte-un frâu
Ca să mi-i treci fără milă
Pe-acel domni căror li-e silă

Silă ca să-l părăsească
Vrând „avere” să prășească
Ori pe cale cu... dreptate
Ori pe cea cu strâmbătate.

Dar acum Marcule dragă
Pe ceilalți lasă-i în treabă,
Las' poliția în pace;
Că tot nu ai ce le face.

Las pe taica Nim' Ciocan,
Că se face-american,

Vezi mai bin' de-un înțelept,
Ce poartă cruce la piept.

Are de nas ochelari,
Știi? să vadă'n >bughelari.
Pentru un directorat,
Preoția a lăsat;

Că-i șiret Marcule dragă,
Îți dau eu dovezi degrabă
Cred că ți-aduci bin'aminte,
De câteva luni 'nainte,

Când o trupă ungurească,
A venit să cumițească
Cu proștii de ungurași
Tot poporul din oraș.

„Iel c'o poftă arzătoare,
Sta ascuns la o strămoare
Și pe >gratis” vedea toate,
Pe când nimeni nu socoate.

Multe ți-aș mai ști eu spune
Dar nu vreau să știe-o lume,
E destul să știi atât
Că se face de urât.

Marcule! tu nu uita
Pe Gherman a mi-l juca,
Să mi-l strângi la tin' cum crez
Ca să vadă stele verzi.

După ce mi l-ai jucat,
Cât cu tine la-i purtat
Îți dau voe ca să treci,
Pe Olariu nițel să-l freci.

Teapă

Marcule, Mărcuțule,
Dumi-te drăguțule,
Dela Sebeș mai la vale
Unde stă Lancrămu'n cale.

Acolo găsești lumină,
Vestea ei e de pomină,
De trei dascăli răspândită
De ea lumea'i mai orbită.

Tot ședințe literare
Cât a fost iarna de mare
Au ținut aceștia trei,
Bravi băeți, halal de ei!

Văsa cel cu capul chel
Le-a vorbit cum știe el
Ca un vechi financiar,
De un frumos bughelar.

Om cu pracsă din vechime
Încă de prin ungurime
De nimic n'avea habar,
Numai tot de buzunar.

Dar firea și lăcomia
Îl țin și în România,
El și-acuma pentru ban
Strigă trălăscă Brătian!

Mai dihai ca Vasilache,
E Guran dela Burgwache,
Bărbat zdravăn și putinte
Nu prea știe de-ale sfinte.

E tobă de-atâta carte
C'a adus-o de departe
Din Schilbockul de trei ani
Unde n'a stat pentru bani.

Botanică, zoologie,
Dar mai ales zootehnie,
E brevetată pentru Lepa
Nu lasă nimănu-i breveta.

E strașnic și'n vinicultură,
Și face totdeauna gură,
Când îi vorbești de boi de cai
Nu-i chip ca să poți să-l tai.

Dar unde nu e el acasă?
Chiar și la vitele de rassă,
La tauri, vaci grăsunii și oi,
E cel mai priceput la noi.

El strigă, zbiară, dă din mâni
Să se audă între Români,
Că „vreau să fac, că vreau
să dreg“
Dar proștii,—zău nu-l înțeleg.

În toate e el priceput,
Dar în politică temut
El și-a-nsușit mai bine arta,
Cum la tot pasul să schimbi
carta.

El schimbă părul după vreme
Să duce ori și unde-l chemi
Naționalism și țărănism
La el se schimbă cu cinism.

Mai nou, ajunse 'n alt hal,
Posta-l făcuse liberal;
Un liberal așa'nfocat
Că nu-l întrece altu'n sat.

Urmând acuma mai în urmă
Noua rețetă dela urnă,
De Paști el și-a-nsușit o oală
Să nu desmintă noua școală.

Săteni cu minți mai luminate
Au dat de știre prin placate
Acest fel nou de luminare
Produs a lui Guran cel mare.

Dar despre Vramu ce să zic
El doar într-una-i năcăjit
Și inghite într-una la amar
Fiind cam gol la buzunar.

Nu poate azi cu vai cu chiu
Să-și cumpere un pardesiu
Ce pe la Cluj, el îl pierduse
Când Horvath la zonă îl duse.

De-atâta jale, de-atât dor,
El na 'nființat nici cor

Și așa tot anul a trecut
Făr să ne mai fi petrecut.

Deci vezi acum Marcule dragă
De unde-atâta jale neagră,
La oropsitul nost popor,
Rămas astăzi și fără cor.

Tu fugi la ei în sat în pripă
Și pe toți trei mii ia de chică
de mai sunt ei luminători
cu nume de învățători.

Invații ca să mai cetească
Nu numai foae țărănească
Ci un ziar cotidian,
Plătit chiar pe întregul an.

Politica cea liberală
Și chiar amestecul din oală
S'o lase celor ce gândesc
Că prin ea ne fericesc,

Pildă celor mari servească,
Despre cinstea românească,
Învățată în Ardeal,
Nu de pe la liberali.

Asta le-ar fi chemarea
Ca să poarte luminarea,
Cu dragoste și cu zor,
La al nost trudit popor.

Lăncrăjanu

Dina dina dina dana
Iar s'a spoit Sălișteana
Dina dina dina da
Zău Marcule că'i așa,
Haide să vedem de ea
Să'i mai cumpărăm vopsea.
Dina dina dina da
Sus Marcule! iac'asa

Și te'nvârte 'ntr'un picior
Să'ți arăt și-un domnișor
Ce umblă cu capul gol
Dute 'ntreabă'l de'i nărod
Sau stă la vre-un cap de pod
Ori a murit soacră-sa
De-a scornit moda asta,
Dina dina dina da
Sus Marcule nu te da
Că de nu câștigi parale
N'o să-ți mai dau demâncare
Ieși afară numa'n prag
Și vezi boerii din Mag
Fabricând măhuri de fag
Și mai saltă puținel
De vezi lupta din Săcel
Intre mașiniștii mari
Indigeni și proletari.

Aruncă-te nu mai sta
Dina dina dina da,
Sus Marcule înc'un pic
Și te-arată mai voinic
Căci prin Galeș și prin Vale
Altfel nu câștigi parale
Și te'naltă pân'n la Cer
De vezi firma lui Engber
Din Sibiiu de lângă gară
Cum s'a făcut fum și pară
Poate-așa i-a fost norocul
Sau a vrut să-și mute locul,
Dina dina dina da
Ia'n întreabă prin Ocna
Cum de Nițu barosan
A cedat lui Hudițan
Tistașa lui de tistie
Președinte 'n calicie,
Dina dina dina da
Și-acum să'ți spun alta
Marș la naiba ho! la loc
Căci n'ai la opincă toc.

Chimu

Marcule s'o iei frumos
Până la Viștea de jos
Și să-i joci pe cei cu „Schimmi“
Că rād azi de ei și câinii;
Bată-i Dumnezeu să-i bată
C'au făcut-o nesărătă
Când în balul românesc
Cu Schimmi se scobâlțesc
Și'introduc pe cele sate
Obiceiuri și păcate
Ori chiar alte năzbâțli
De prin locuri de'orgii

Pe la Făgăraș Mărcuț
Te oprește un picuț
Și pe Radovici fișpanu
Să-l mai liniștești sārmanu
Ori pe Crișan cel vestit
Să-l mai mângâi câte-un pic
Că-s ursuzi și acri tare
Decând Pralea 'n gura mare
Ori cu peana pe hârtle
Spune lumei ca să știe
C'au făcut mâncătorie.

Unui mărginit

Că ai studiat o viață
E lucru necontestat,
Ai plecat vițel la școală
Și-ai ieșit bou învățat.

Scântei din cremenea lui Amnariu.

*Celce trage pe deaproapele
său în noroi dovedește că omul
nu e făcut pentru a trăi în
singurătate.*

*Dintre doi bolnavi cari folo-
sesc medicini moderne de regulă
unul nu să însănătoșază și al
doilea moare.*

*Fie care cu al său; Dați Ca-
licului ce este al Calicului și
Chezarului ce e al Chezarului.*

*Curtezanul înțelept în conver-
sația sa c'o damă visează nu-
mai despre virtuțile ei fiindcă
despre slăbiciunile damei vor-
besc toate babele.*

*Căința e primăvara virtuților;
pentru cei căsătoriți însă e ușa
iadului.*

*Cinul călugăresc, întocmai ca
și celibatul, eschid a priori a-
morul către de-aproapele. Eu
nu cunosc călugăr care s'ar fi
amoretat într'un celibe, dar nici
celibe, care din amor nefericit
față de-un călugăr s'ar fi
spânzurat.*

*Cei săraci dacă plătesc 24 de
lei dajdie Calicului pe un an pot
rămânea și datori perceptorului.*

Icoane dela Crinți

— variantă —

O Sâmbătă frumoasă din luna lui August
Era în ziua 'n care venit-a acest gust
Lui Liviu vânătorul,
Și basistul,
Și legistul,
Să 'nvite toată ceata la casa lui din Crinți.

Cei invitați pornise când razele ferbinți
Spre dealuri erau gata să meargă la culcare;
Deoparte sta la ordin căruța cu mâncare
In ea cu-n vânător
De-o maje și mai bine
De ușor.
Noi, — ceștelalți, — în fine
Luăm calea Fântâniei
Ca cea mai scurtă cale.

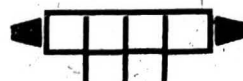
Și astfel când pe dealuri, când coborând la vale
Ajunserăm pe noapte la Crinți câțiva din noi,
Ființă invalizii rămaseră 'napoi
Deoarece sârmanii n'au biruit să stea, —
Cum regula cerea, —
Pe 'naltele poziții,
Că n'au avut ambiții.

Târziu când toată ceata era în jur de casa
Când damigeana naibii ne ispitea la masă
Ne-am strâns în noua casă cu foame și cu sete
»Pătenii« și »Mesenii« cu toții pe'ndelete
Și am pornit războiul cu vinul, cu friptura
Ba chiar și invalizii purtau războiu cu gura,
Cu »gazuri din grămadă«
Cu focuri în ogradă
Și astfel tot mai tare se'ncinse veselie.

Târziu când ciocârlia
Dădea de veste lumii că zorile-s aproape
Pe coridor de-odată s'aud sinistre șoapte;
Apoi și gălăgia s'a stins încet, încet...
...Calicul împușcase un țap printre brădet
Și se căsnea cu zor
Să-l tae'n coridor.

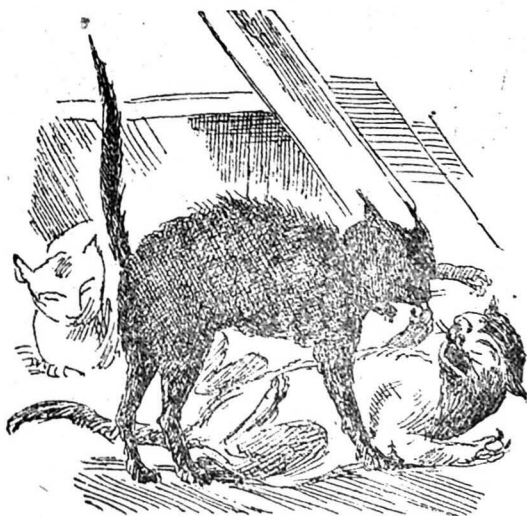
A doua zi cu toții erau cam pesimiști
Cu ochii mari ca bobul și obosiți și triști,
Doar mătură celebra găsită lângă țap
I-au mai trezit din somnul atât de'ndurerat.

Tepelus.

— Teremtete paraszt prost, Nu te ocoși față de minye che dai de dracu. La minye este Toth și Serb Iovicza este apuș la minye. Io strigat la voi totdeauna; «Büdös olah»! și voi nu cutezați se dați la minye afacere dela secretar. Io dau afară la voi teremtete!

Lupta după putere.

— Miau! Avrame, Avrame de ce mi-ai furat votul!

— Miaai, Mihai de ce ești regionalist și nu vrei să vii afurisite să descaleci și în podul popii dela noi, la slănina lui.

— Aavram, Avram nu mai am loc de codăii voștri cari au ajuns și la ciolan nu numai la slănină.

Leagănul

La adunarea Partidului național din Săliște, — ținută la Sf. Marie, — un țaran a zis că leagănul Românilor ardeleni e partidul național și în acest leagăn ar vrea să vadă pe toți bărbații noștri de valoare.

Mai spunea creștinul nostru că simte o mângâiere sufletească deosebită când vede că Doctorul Comșa — luptătorul naționalist de pe vremuri, — care pe timpul ghinărilor a sărit din leagăn, — s'a reântors iară.

Drept ai bădică Stane, Toadere, ori cum te-o fi chemând. E leagănul limbii, rezistența visurilor și nădejilor noastre acestui partid. E un leagăn cu așternut de otavă curată în care n'a pătruns miasma din fanar ca să-l otrăvească, nici șobolani ca să-i roadă legăturile. Doctorul Comșa a sărit atunci dar n'a sărit chiar așa rău ca să nu se mai poată urca în el.

Pentru curățenia acestui leagăn și pentru apărarea lui de miazme a vorbit taica Drăghici și bravul nostru ghinărar Boeriu, — care-i boer la fapte mari și bune, nu și la pungă. Apoi evanghelia noastră politică ne-a spus o atât de răspicat părintele Lupăș încât trebuia să fie fost cineva liberal și în toba urechilor ca să nu poată auzi.

Stan Pătitul.

Pe mirloiul Cucudel, nu-l putea scoate nime nici cu câinii satului la lucrul câmpului. Mai bucuros se mulțumea să bea apă după răbdări prajite, decât să muncască la hotar.

Dela un timp i-sa cam infundat și cu neguțatoria de prin sat, și a trebuit să pună osu la muncă; căci nevoia te duce unde nu-ți e voia.

Așa într'o zi numai ce îl pleacă nașul său, ca să-î ajute la sapă, la cucucuruz.

Ajungând la pământ, țiganul punându-se la odihnă zise: nașului:

— Nașule eu sunt rupt de flămând; să mâncăm întâiu și apoi nu mai stăm până la amiază pentru mâncare.

— Fie zise nașul, și se puseră la mâncare.

După mâncare puțină odihnă apoi iar începu mirloiul:

— Știi ce nașule? Hai să și amiezim că apoi nu mai umblăm cu mâncarea până deseară, ci lucrăm într'una.

— Fie! zise nașul și s'au îndopat din nou; apor după odihna de amiază, mirloiul iar începe:

— Nașule! eu m'am socotit ca să și cinez, că apoi lucrăm până nu se mai vede, ș'apoi de seară n'o să-ți mai calcă nime în curte, mergem fiecare la ale sale.

Fie! zise nașul, și țiganul se puse și pe cinate.

După cinare zise nașului său:

— Știi ce nașule, după cină nici tatăl moșului meu n'a mai lucrat, ci sa culcat. Așa a făcut și mierloiul că sa culcat.

În ziua următoare sa a lăbiat mierlul din nou la săpat.

A plecat cu nașul său des de dimineață, dar fără de straiță.

La prânz, nașul s'a dus după deal să vadă de ce nu mai sosește nașa cu mâncarea. Poate va fi și sosit dar finul nu i-a văzut ochii.

Așa a făcut și la amiază. Acum nașul a început a face pe mâniașul, zicând:

— Pe seară am să-l sdrobesc toate oasele.

— Ba nașule să nu faci una ca ahaia, că a unci poate să nu ne dea nici de cina.

Ca să treacă ziua mai în grabă țiganul înc pe a cânta:

Tine doamne ziua mare
Să lucrăm la nașu tare.
Când nașul însă nu-l vedea
el făcea cu mâna către soare și
zicea mereu.

Gea bumbule gea,
Nu te uita după gura mea.

Sosiți seara acasă, nașa îi aștepta cu cina pe masă: un blid mare cu jintiță de care le plăce la toți mirloii.

Cum era flămând țiganul îndată a licăit jintița așa că pe burta lui puteai turti purecu, că era ca doba.

După jintița le puse plăcinte. A mâncat țiganul puțină plăcintă dar nu mai avea unde îndesa, căci era tecăruit de jintița.

După plăcinte le-a mai pus și purcelaș fript.

Țiganul uitându-se cu milă la purcelaș zise:

Bucatele au fost bune
Dar nu le-a știut nașa pune:
Mai întâiu să fie porcelit,
Apoi să și plăcintit
Ș apoi să hi zăruit
Cui iar mai hi trebuit.

Gaiță

Umblând printre oameni

— cu trenul și pe jos —

La o oară de geografie dela fabrica de dascăli din Deva profesorul întrebă pe un elev:

— În ce județ e Reșița?

— În județul Tâslăoanu, — răspunse viitorul dascăl.

*

Tot la acest curs profesorul întrebă pe o elevă:

— Cu ce măsură gradul de rudenie?

— Cu termometrul, — răspunse eleva.

Tot la acest curs:

— Ce este căsătoria, — întrebă profesorul pe o elevă.

— Căsătoria... căsătoria... este legătura dintre două persoane d sex convex.

*

La ora de fizică:

— Ce fel de pompe cunoaștem?

Cunoaștem pompe de mână, pompe de aburi, pompe cu electrica, pompe cu foc și pompe funebre.

Intr'un restaurant din capitală se întâlnește la o masă un Neamț un Francez un Englez și un Român. Vorbesc despre mersul trenurilor.

— La noi merge trenul așa de repede, — zice neamțul că stâlpii dela telegraf îți dau impresia unei păduri.

— Puțin, zice Francezul. La noi cantoanele de pe marginea șinelor crezi că sunt legate unele de altele, — atât de repede merge.

— La noi merge și mai repede — zice Englezul. Nici nu te-ai suit bine într'o gară și conductorul te și dă jos, fiindcă ai ajuns la destinație.

— Toate sunt disparente față de iuțeala cu care merge la noi, zice românul. La noi nici nu te-ai suit bine în tren și ai și ajuns pe lumea cealaltă...

Un restaurant de cl. I. din Cluj scrie la lista de bucate în ungurește: „Hideg étkezde” iar în românește, traduce: „Mâncătorime rece”. *

O fabrică de corsete poartă firma în ungurește: „Haskötögyar” iar în românește e tradus: „Făcătoare de strângătoare de foale.” *

La cursul din Deva profesorul întreabă pe un elev:

— Care este cea mai bogată regiune din țară?

— Cea mai bogată regiune din țară este Ardealul, Banatul, Crișana, Maramurașul, Muntenia, Moldova, Bucovina și Basarabia, — răspunde elevul. *

La o masă unde se încinsese o discuție politică, un mesean, — după ce a ascultat laudele unora și bârările altora, — a zis:

— Din toată guvernarea liberărilor țara noastră a rămas ca o femeie gravidă care nu poate să nască.

— Și ca urmare trebuie să apelăm la Partidul național ca s'o moșească, — coplețează al doilea.

Mica Publicitate

O Capră de lemne (cu iada ei nelegitimă cu tot) s'a găsit trecută în contractul vânzării unei case din Poiana. Un mucenic o revendică pentru sine ca drept moștenire dela soacră-sa. Ne având însă documente în regulă, se scoate la licitație publică.

Se caută un vicenotar care să nu știe frică de părgar și uu polițist care să poată înțrece pe cel actual în scoaterea oamenilor din sat. A se adresa la primăria din Mohu.

Urzică Scandalografescu

Umăr la umăr

merg afacerile în țara noastră binecuvântată (adecă așa ar trebui să meargă). Cum însă guvernul nu înțelege să pună umărul lângă al funcționarilor Statului, ca astfel treburile țării să stea și pe mai departe în picioare, aceștia din urmă s'au hotărât a se pune spate la spate unii cu alții, iar cu guvernul piept la piept, ceea ce înseamnă mai mult ca cea dintâiu. Funcționarii bolșevici plătiți de stat atât de bine, încât visează mese pompoase și automobile luxoase, ale caror coate nu sunt de tot goale, se plâng mereu, că de sătui ce sunt le cântă broaștele în pantece, iar copii lor îmbuibați nu mai mănâncă pâine (caci e prea scumpă) Pretind acești îmbuibați (cu lucru) să se mai reducă privilegiile de care beneficiaza, căci altfel nu se vor mai putea procura automobilele necesare pentru susținerea luxului de Stat. Toate strigătele lor se aud la București, însă nu se înțeleg, iar Pilat bate cumpăna într'o parte și le promite dreptate, le spune

că pâinea de toate zilele e asigurată în »Tatal nostru« pe seama tuturor, cari îl știu iar plata le este în »Ceruri«, numai poșta e de vină, că nu le-o aduce de acolo, mângăierea le este așteptarea, iar ușurarea sarcinilor este destituirea. În urma atâtor făgădueli funcționarii încântați de splendidul viitor ce li-se deschide în urma ieștenirii colosale (a Leului) s'au hotărât, ca pe ziua de 17 I. c. să aranjeze o serbare de lux la București pentru reorganizarea serviciului poștal, între Ceriu și Pământ, ruinat de trupele germane în timpul războiului mondial. La această serbare al cărei scop e atât de însemnat, vor invita și Guvernul Țării. După serbare sau va funcționa poșta sau va funcționa, (după cum se miroasă) Guvernul Țării în oficiile publice.

Totul depinde de simțământul calicesc universal. Rămâne să mai auzim ce va mai fi.

Chalicograful

funcționar fără funcțiune în resortul Puiului. Deputat pensionat, naționalist român și corist la bas.

— Nicu; Puiule ești un măgar.
 — Puiul; Ba tu ești un bou.
 — Moșu; Ho, mai încet copii că
 și eu sunt pe-aici...

N'a fost damă...

Ea: Să știi că divorțez de tine, dacă nu îmi spui cine a fost dama cu care te-am prins aseară?...

El: N'a fost damă dragă, — înțelege odată!

Ea: Par'că eu n'am văzut!...

El: Ai văzut rău. N'a fost damă ci a fost numai servitoarea generalului...

Gârtoi...

Stătea Gârtoi odată și medita adânc
 De ce a lăsat Domnul atât' asemănare
 Intre-al naturii rege și alte sugătoare
 Stătea Gârtoi sârmanul și medita adânc
 Și'n picuri grei sudoarea îi brobonea roșăța...
 Gârtoi nici chiar acumă nu'nțelegea viața.

Dar dintr'un grajd Asinul, nebanuind ce-i frica
 Rânchează, iar la glasul-i Gârtoi încet oftează,
 În capul lui prostia străpunsă-i de o rază
 Și precum Arhimede strigat-a: »Eurika!«
 Ori bunăoară Goethe cerea mereu lumina
 Așa și biet Gârtoiul, — cu gândul la slănină
 Al vieții rost îl află în... farfuria plină.

Tepeius

Baba Hârca

Acei care mâncați truda „Calicului” și nu plătiți abonamentul să vă mănec ciorile mănecarea din farfurie și viermii să vă clocească 'n scăfârle.

Sloi de gheață să vă spânzure în August de nas iar la Crăciun să vă treacă sudorile morții.

Onea hăl mare despre păruiala din Leșnic

Hapoi halduim'ar Sfântu am mai văzut în viața mea mardeala, da mai mișto ca mardeala carea căpătat-oși a dat-o nanașu Szerbloviczadin Leșnic mai rar. Nanașu ha fost jude pe vremea lui Pișta da știți jude tistaș cu pinteni iar mâne-poi mâne va fi judele tuturor faraonilor ciorditori de găini și de slăni.

Nanașu Iovicza s'a hapucat la voroavă cu barosanu faraonilor cu Nesa, da și-o găsit omul. Din voroavă în voroavă pana sa născut paruiala. Nanașu Iovicza sgaria h'al dracului tuciu barosanolui iar barosaņu bătea toba ha mare cu glaja de bere pa burta nanașului.

Da hapoi și nanașului i-a hapus norocul în cale vr'o 20 de fini halbi ca pana corbului și h'au pornit mar-

deala din gros pe capul barosanolui. Barosanu copleșit de dragostea puradelor ha plecat cu ciolanele mângaiate și cu pletele țeselte.

Iac'a hașa s'a întâmplat sarutav'aș găinile și cocoșii. Hal mai prima și dintăiu h'au început mardeala Leșnicanii cu Branișcanii hapoi au sfârșit-o nanașu cu barosanu.

Halal să le fie c'o fost chiar ca'n țiganie.

Snoave.

Așa e.

— Inchipue-ți obrăznicie ca aceia, avocatul Pricolici mi-a zis că un avocat e

de 99 ori mai vrednic ca un preot!

— Are dreptate! Fiindcă un preot ia numai zece lei pentru o cununie pe când avocatul ia 2,000 pentru o despărțanie.

Ingrijorare.

— Spune-mi domnișoară dragă pentru ce nu te măriti?

— Pentru că n'am din ce să hrănesc un trântor de bărbat ca Dta.

Diferența.

— Poftești un menu de 30 lei sau unul de 15 lei?

— Ei și ce deosebire e între ele.

— Cinsprezece lei.

Teamă.

— În săptămâna trecută am căzut de pe șura das-călului.

— Ei și ce-ai gândit când ai căzut?

— N'am mai avut vreme să gândesc dar îmi era teamă că până cad, țiganul dracului de jos o să-mi bea tot rachiul.

Citațiuni necitate

Numai indivizi, care nu știu deosebi pe al meu de al tău, primesc lucruri cari obligă al plată, cu cugetul rezervat de a le plăti lo ad grecas calendas, sau la ziua Sfântului Sohan, la care Calicul nu se închină.

Tristeța se naște din punga goală.

Nu ori cine se bate în târg cu palma peste gură.

Gura bate... șura.

Ori te prinzi cu dracul frate ori cu omul prost ortac, — tot acolo ajungi.

Colac și Pupăză

Colac : Servus soațe !

Pupăză : Servus și cenzură să dea Dumnezeu.

Colac : Poate vrei să zici prescură ?

Pupăză : Și prescură și cenzură. Ființă pe când trăia biata cenzură eu aveam cu 500 lei pe lună mai mult în buzunar ca cenzor activ. Hei soațe soațe, pe atunci puteam spune și eu că s'a pus Dumnezeu cu mila pe mine.

Colac : Ce marginit ești tu frate Pupăză. Pentru că aveai tu câteva sute mai mult pe lună să dorești așa ceva. Ai noroc că nu te-a auzit cineva că ar umplea Calicul cu tine. Numai popa Șiara a îndrăznit odata să regrete cei 500 lei dela cenzură și a și băgat pe moară cu Calicul.

Pupăză : Calicul ar face mai bine să-și fie pupăza că dacă ne-am apuca de

afurisenii, nu mai scapă nici sub clemența Sfântului Scaun

Colac : Bata-te toaca să te bata da curagios mai esti !

Pupăză : Spune-mi mai bine soațe ce-ați făcut cu școlile confesionale ?

Colac : Păi vrea Matei să le cetească evanghelia.

Pupăză : Care Matei ?

Colac : Evanghelistul de la Cluj.

Pupăză : Tare mi-e frică că nici ale noastre nu vor scăpa.

Colac : Ba puteți să le scăpați fiindcă ale voastre nu sunt confesionale ci confuzionale.

Pupăză : Scânteiază și din tine lumina mai tare ca inteligența din capul protei Pizo.

Colac : Cum o scânteie cum nu dar ne-am cam păpat directoratele dela școli :

Pupăză : Când ne om papa directoratele și bieții dascali pot spune că au intrat în fabrica de agenți guvernamentali.

Colac : Sa le fie de bine !

Pupăză : Sa le fie de pe partea mea cum or vrea. Servus.

Colac : Servus.

Ultima oră

Calicească.

Veștem. Din cauza marei secete Veștemenii au constatat că cărămidarul care lucra la țărâna Ion Mărginean a legat ploile. Spre a deslega ploile să plouă s'au sfătuit mai mulți flăcăi să-l arunce în apă să se moaie. În seara de 4 August s'au prezentat la el la colbă 10 flăcăi cu următoarele : Am venit din ordinul Primarului să te aruncăm în apă ca să plouă că tu ai legat ploile. Și cu voia cu nevoia seara la 10 l'au aruncat în apă cu soție cu tot. Cărămidarul a plecat dimineața la primărie spre a i se face dreptate însă a fost primit cu vorbe cari nu rabdă hârtia și cu alte grațificări de Dumnezei. De atunci veștemenii s'au pus în poziția așteptării ploilor.

Deva. Ilustrul curs pegător din localitate și-a schimbat firma înlocuindu-o cu alta nouă. — Se știe că mai înainte îi era numirea : Fabrică de învățatori à la minut. — Noua firmă tradusă greșit din ungurește e : « Fabrică de învățatori à la vecinicie ». — Firma ca firma, dar scurta o trage materialul brut.

Sibiu. Măestrul de lăzi Engber care și avea fabrică aproape de gară ne mai având ce face cu atâtea lăzi goale ce fabrică din greu și-a mutat atelierul în ceruri. — Să deduce, că ar fi făcut vre-o convenție gheștară cu Sf. Petru, sau apoi voește să umplă lăzile acolo cu mușterii pentru crucile vecinului său Roubischek.

Stan Vorbălungă despre vremuri.

Vremurile sunt ca ciupercile, se trec prea repede. Când e vorba să faci ceva, n'ai vreme; să ajuți pe cineva, n'ai vreme; să organizezi ceva, n'ai vreme; dar să pierzi vremea ai timp berechet.

Pe vremea mea era vreme multă și n'o perdeam Doamne ferește, că ne lua lumea în răs. Când veneam vara dela școli din Săbii acasă, apoi mestecam și rumegam vremea de să te fie sfântul. Eram o mână de studenți/mestecați cu câte-o fată și împărțeam vremea așa de în fiecare vară aveam vreme de câte două trei petreceri.

Acum a trecut vremea și ne-am mai ales din turmă. Au rămas alții mai mulți ca

noi ca să folosească ei vremea. Vara a rămas tot vară, și vremea tot vreme, Avrigul tot Avrig, dar de doi ani ișcolanții noștri perd vremea lăsată de D-zeu și de Directorul de școală fără să facă ceva. Și când ai sta să-i înșiri pe degete ți-ar trebui și cele dela picioare.

S'au pus săracii pe somn, des ca sleiți și acri de a-creală. Se spune prin satele vecine, ca sunt fără vreme.

Nu-i vorba că mai trebuie spălați și pieptenați de Puiul Calicului, doar s'or deștepta din somn și amorteala și s'or îndrepta, că prea sunt strâmbi de spinare.

Să luăm aminte!

Toți bărbații cari doresc să aibă viitor în administrație să se căsătorească cu femei străine. Fiindcă numirile se vor face la propunerile duduilor, nepoate de-ale lui Herman din țara Hosmanului și astfel corcirea funcționarilor în viitor va fi asigurată.

Pe timpul lui Miron Costin se zicea „Deșertăciunea deșertăciunilor, toate sunt deșertăciuni“.

Azi un Hăfegan strigă'n gura mare: Minciuni, minciuni; nu sunt toate deșertăciuni, căci eu am deșertat de pe „Internafi și «Excursioniști» punga câtorva funcționari cari aveau băeți la școala aceia.

Se zice că un director e „tatăl“ elevilor, Ei! atunci nu înțeleg cum unul s'a considerat de tatăl porcilor atunci când, cu ocazia examenelor, a afirmat că elevii lui sunt „porci“.

Să-i zicem cu toții: „Să trăiască“:

Plini de amărăciune Sașii plâng nemângăiași văzând cum li se clocăntă privilegiu după privilegiu și cum neîndurata comisie agrară li readuc din stăpânie la.. jupânie. El așa-i lumea! Deșertăciunea deșertăciunilor. Chiar și privilegiile au devenit azi deșertăciune.

Știri telegrafice.

Agencia: Tepeľuș.
aduse în cârcă
de „Puiul Calicului”

Sibiu. O delegație a crâșmarilor din județ s'a prezentat la „Visul de aur” să aducă taichii Henteș mulțumirile cele mai călduroase pentru ordonanța dată cu redeschiderea crâșmelor în zilele de Dumineci și sârbători. Delegația a asigurat pe prefectul că de-aici înainte n'o să vadă numai «țigani beți» în timpul liturgiei ci chiar Români ori Sași afumați și ncolăciți.

Ilia. La grandioasa excursie aranjată de Rosványi cu concursul Oprenesților, Juguleștilor și al tuturor din anturajul „Progressului” sau al «Prunei» s'au cimentat și mai mult legăturile dintre stomacurile goale rămase acasă și dintre cele încărcate, cari au pornit cu autocamioanele către comuna Sârbi.

Vale. Fetele din Vale și feciorii (cari nu sunt) sunt hotărâți a pleca cu jalba în proțap până la „domnul ministeriu” spre a se plânge contra cenzurii introdusă la scrisorile parfumate de domnul Barbu cel fără barbă. Barbule, Barbule, lasă scrisorile fetelor și ofurile băeților, nu le mai vămu, că te-or blestema vrăjitoarele.

Chiorpăr. În postul de secretar comunal prefectul Tasi voește să pue un Sas iar subprefectul Schöp un Român. În urma acestora taica Jurca va trebui să dea deslegarea. Tot știa diplomatul de Nichi ce face când Sașilor le dădeau secretari români iar comunelor românești secretari sași, pentru ca să nu să înțeleagă și să nu se certe secretarii cu poporul.

Sibiu. Tagăsblatu amenință cu protestare la Liga națiunilor dacă Românii din satele învecinate Sibiului nu vor zice mai departe Sașilor »stăpâne”

Sebeșul-săsesc. Tata Henteș să gândește să-și deschidă cancelarie advocațială. Puntea baroului a fost cam greu de trecut, acum călea e deschisă.

Sălașul de sus. Emil neguțătorul e foarte indignat pe toată lumea și mai cu seamă pe credincioșii dânsului, pe cari nu-l mai cercetează cu săptămânile, din cauză, că dânsul a săpat o groapă în apropierea bălei de

cărbuni descoperită de dânsul, unde și-a ascuns toți banii câștigați din negostori, apoi a pus o lespede de peatră pe groapa cu bani și pe leșpede a scris: «Aici zace Cristosul meu», iar unul din credincioși, care l'a văzut când a ascuns banii, a făcut așa de bine, că s'a dus și i-a luat banii a întors lespede și a scris pe dosul ei: «Cristos a înviat!»

Beleș, jud. Cojocna. Adunarea popoului dela Fântânele din estan, aflând despre meritele (?) primpretorului Iosf Pop din Huedin, care le-a făcut Românilor din Beleș, cu drumul în favorul perciunașilor, — ia votat medalia cu emblema sau chipul cap de râmător. Medalia o va purta de gât, cu lanț de fuior și totodată acățată și de cloambă de carpin. *Gaiță.*

Lupeni. Abia de vre-o câteva zile s'au luat măsuri pentru reedificarea „Mormintelor eroilor” din Lupeni, Vulcan și jūr. Sândor băcsi, în calitate de „prezident” depune ce-ai mai mare grije și stăruință având în vedere, că în cripta ce se va edifica în mijlocul cimiterului să se facă cu o gaură mai mult, pentru ca după moarte și dânsul să poată fi așezat în aceia criptă, socotindu-se drept »Erou liber.. al națiunii Ardeleni”. Dumnezeu să-l odihnească în paie.

Avrig. Tinerimea intelectualo-studențioasă-făloasă-somnoroasă s'a pus în grevă nevoind să mai organizeze nici o petrecere sau producțiune în comună pentru motivul, că toți vrea să poruncească și nici unul să facă. Ca să nu rămână de pagubă au hotărât să vândă la târgul Avrigului caii pe cari se rezemă scena și cari a strechiat în anii trecuți așa că nu se știe în a cui curte putrezesc, — dacă ori mai putrezi.

Lupeni. Avându-se în vedere ordinele superioare prin care se dispune legarea tuturor cânilor atât ziua cât și noaptea, primăria comunală fiind deci în drept și luând măsurile necesare, a ținut de cuviință de a anunța populația comunală prin batere de dobă în modul următor: „Să aduce la cunoștință că în viitor toți acei câni a căror proprietari ori stăpâni se vor afla deslegați atât ziua cât și noaptea se vor supune unei amende de 100 lei. Dela această dată apoi, într'a-

devăr nici medicul veterinar din Petroșeni — de frică — numai iese la fața locului, de și zilnic se înregistrează 2—3 cazuri de mușcături de câni turbați.

Porumbacul de jos. Ca să nu fie supărare între oamenii organizatori ai petrecerii din 12 Iulie, la o săptămână după muls au trimis invitări la aceia cari din marea sârguință au fost trecuți cu vederea.

Avrig. La petrecerea ce nu se va aranja în vara aceasta și poate nici în doi ani, s'a ales deocamdată următorul program: «Nu vrem» discurs rostit de Șeful; „Somnoroasă studentime” arie de Prepeleag cor mixt; „În parc la Hilda” declamare de un octavan; „Pârlițu-spârli-m'arsfințiu” poporală locală intelectuală cor mixt; „Sara pe tâlpiță” monolog de 3 v; «Prostu-i omul când îi prost» cor de bărbați; „Hai să durmim” dramă jalnică într'un act până la lacrimi, jucată de toate persoanele. Prețul nestabil și începutul nefixat în ziua când se va spune.

Porcești. Un foc strein și poate rudă apropiată cu cel dela Avrig, s'a așezat cu vatra în pădurile comunei. Au trebuit să vină toți oamenii, ba și armata ca să-l poată alunga de aci tot mai la Râul-vadului.

Sibiu. Sibiienii au hotărât să nu mai facă slujbe pentru ploaie ca de câte ori este paradă militară gratuită, plouă binisor, dacă nu chiar bine. Poate cocoanelor dela băi să nu le prea fie pe plac, că nu pot să golească punga bărbatului pe haine multe.

Pianul de jos. Primul ministru vine la toamnă în comună, ca să împartă pământul adus din America și vinul din pivnița unui sas din Apold cu toate că celor din Chian nu le plac beutura.

Racov.ța. Bapțiști din comună și jur au hotărât să țină cina cea de taină în Arniș iar botezul în pârăul cu pureci. Vre-o câți-va sfinți de-ai lor încă au trimis vorbă că vin la mâncare:

Avrig. Se caută stăpânul focului din pădurea comnei. Se zice că era în cantina din Poiana Neamțului și privea cum se pot câștiga de ușor câteva sute sau mii de lei. E tare băcător la ochii și se crede că focul nu s'a născut fără moașă.

De închiriat

Un local de prăvălie în
PIAȚA SĂLIȘTEI. Informații
în FARMACIE.

VINICULTURA

s. p. a. SIBIIU Str. Rotari 25,
Vinde cu prețuri de
engros Vinuri foarte
bune dela

6 lei litru în sus

Vinuri de desert în butelii

Adevărata țuică călu-

gărească din Regat:

Romuri, Cognacuri, li-
queruri fine Cu prețuri

de concurență :-

Spirit dubiu raf.
96⁵ cu prețul fabricii.

AVIZ**dilor învățători**

În curând va apare în
editura Librăriei Sătea-
nului Săliște (jud. Si-
biu) volumul:

„INTRE SAT ȘI ORAȘ”

datorită scriitorului nostru
Petrea Dascălul.

Fiind de un cuprins
interesant îl recoman-
dăm cu căldură dilor
învățători. Exemplare
se pot comanda dela
autor (Orlat Jud. Sibiu)
precum și dela Libră-
ria editoare.

**Prețul unui exem-
plar e de Lei 5.**

Imprimare administrative

pentru primării, și alte oficii publice, se găsesc
ori și când în depozit la

Tipografia Săteanului

:-: SĂLIȘTE (jud. Sibiu), precum și la :-:

„Librăria Săteanului”

:-: SIBIIU, Strada Regina Maria No. 1. :-:

TIPĂRITURILE CARE SE AFLĂ ÎN DEPOZIT ȘI SE
POT COMANDA IMEDIAT, RAMBURS SAU ÎN CONT,
SUNT URMĂTOARELE:

1. Atestat de dare (și esti-
mare) lei —.70	33. Contract de donațiune —.50
2. Certif. de indentitate lei —.30	34. Decl. către percept. —.27
3. Legit. de călătorie . lei —.27	35. Proces verb. p. căsăt. —.70
4. Inventare lei —.70	36. Cerere de radiare . . . —.70
5. Conscrierea cazului de
moarte lei —.70	37. Act de radiare —.40
6. Contracte lei —.40	38. Tablou nominal lunar des-
pre nașcutii vii din comună
(statistică) —.40
7. Rug. de întabulare. lei —.40	39. Tablou nominal lunar des-
pre căsătoriții din comună
(statistică) —.70
8. Fileră de înmanare lei —.27	40. Tablou nominal lunar des-
pre despărțirile din comună
(statistică) —.40
9. Citațiuni lei —.27	41. Tab. nom. lunar despre morții
din com. (statistică) . . . —.40
10. Extras din registrul stării
civile pentru nașteri . —.40	42. Stat nominal pentru sala-
riile funcționarilor . . . —.70
11. Extras din registrul stării
civile pentru căsătorii —.40	43. Proces verbal de desbatere.
împreună cu sentință (jude-
cată) pentru ori-ce contrav ce
se pretract. la prețuri —.70
12. Extras din registrul stării
civile pentru morți . . —.40	44. Proces verb. p. clădiri —.70
13. Procese verbale. —.40	45. Publicațiune pentru ține-
rea târgurilor —.27
14. Conscrierea lucrului comu-
nal public 1.—	46. Certificat pentru vânzarea
de lemne —.27
15. Carte principală a lucrului
comunal public 1.—	47. Plenipotență —.27
16. Conscrierea aruncului comu-
nal 1.—	48. Atestat de prețuire . . . —.27
17. Carte princip. a aruncului
comunal 1.—	49. Obligațiuni —.27
18. Iabela arunc. comun. 1.—	50. Reg. special p. impozit pe
lux și cifra afacerilor —.40
19. Chitanțe —.27	51. Declar. p. plățirea imp. pe
lux și cifra afacerilor . —.40
20. Contra-chitanțe . . . —.27	52. Citare de judecată, . . —.27
21. Registrul p. vizitat carnea
100 file legat. 38.—	53. Proces verbal p. caz de
moarte fără avere . . . —.27
22. Cit. p. solvirea dării . —.27	54. Atestat oficios p. primării
despre concluziile aduse în
consiliul județean . . . —.40
23. Exibite p. primării. . . 1.40	55. Cvită de ștergere . . . —.27
24. preturi . . . 1.40	56. Publicațiune pentru vestirea
căsătoriei —.40
25. Indexe 1.40	57. Carte de poștă p. primării
(coală dublă) —.70
26. Itinerar —.70	58. Invoice p. căsătorie . . —.27
27. Jurnal de casa (coala din
afară) 1.40	
28. Jurnal de casă (coala din
lăuntru) 1.40	
29. Tabloul membrilor consiliu-
lui comunal —.40	
30. Tabloul membrilor consiliu-
lui comunal —.40	
31. Protocol despre cercetarea
mortului. —.30	
32. Bilete de vite (cu autoriză-
ție de vânzare). —.30	

Onor primării și oficii își mai pot procura, dela „Librăria Săteanului”, — pe lângă prețurile cele mai moderate, — toate articole de birou ca: hârtie concept și velină, creioane, cerneală, penițe, gumă, liniale, călimări, tampoane etc. etc.

Dr. Nicolae Comșa

s'a reîntors și da sfaturi medicale **Luni în Săliște** celelalte zile ale săptămânei în **Sibiiu Str. Carmen Sylva 3** (lângă tribunal)

DOMNII :

=: INVĂȚĂTORI

Cari doresc a avea la vreme manualele necesare pentru școlile primare (Cărți de cetire, Geografia, Aritmetici, Istoria naturală etc.) sunt rugați a ne aviza cât mai curând, spre a le putea procura conform dorinței.

Totodată suntem în măsură a lîfera caete pentru școlile primare de 6, 10, 16 și 24 file (comput, dictando, caligrafie și albe) lucrate din hârtie albă cal. I-a și provăzute pe coperte cu tabla înmulțirii și alte tablouri istorice și instructive. Prețul caetelor va fi de 60 bani, 1 leu și 2 lei bucată. La comenzi mai mari de 100 bucăți se dă rabatul cuvenit.

Totodată putem lîfera cele mai bune tăblițe și creioane de piatră cu prețuri ieftine.

Imprimătele necesare cancelariilor școlare (Registre de clasificare, cronici, matricule, etc. etc.) se găsesc în depozitul nostru. Comenzile se vor adresa la:

„Librăria Săteanului”

Str. Regina Maria I, sau la

„Tipografia Săteanului”

••• Săliște, jud. Sibiiu •••

BANCA CENTRALĂ

:: pentru industrie și comerț s. a. CLUJ ::

Filiala Sibiiu STRADA CIZ-
NĂDIEI NO. 1 etajul al II-lea

CAPITAL SOCIAL :
Lei 50.000.000

FOND DE REZERVĂ :
Lei 16.000.000

LEGĂTURI DIRECTE CU STRAINATATEA
MARI MAGAZII DE MĂRFURI LA TOATE FILIALELE
:: EXPORT-IMPORT ::

Sectia de mărfuri și Sectia de cereale importă și exportă, cumpără și vinde tot felul de mărfuri, coloniale de băcănie, textile, cereale și produse agronomice.

Sectia de organizatie și Sectia Americană face acviziția și propaganda cuvenită, dau informațiuni și sfaturi bine votate gratuit tuturor acelorora cari se adresează

Sectia de Bancă și Sectia Industrială se ocupa cu tot felul de afaceri bancale, financiarizează, naționalizează și crează noi rami de industrie

Asignate și cecuri americane, dolari, precum și libele de depunere alea alte bănci streine se primesc spre încasare aducându-se banii la noi fără cheltuială și eliberându-se imediat libel de depunere.

Pentru **Depuneri spre fructificare** dăm azi:
în conturent 4¹/₂ % neto
pe libel de depunere cu abzic. reg. 5%—5¹/₂% „
pe libel de depunere cu termen fix
de 1 an și după sume mai mari . . . 6% „
Darea după interese o plătește Institutul

Dolari, asignate și cecuri americane să primesc spre încasare și depunerile se primesc spre păstrare și fructificare totdeauna sub cele mai favorabile condițiuni la:

Banca Centrală, Cluj, Str. Regina Maria Nr. 6
Banca Centrală, Filiala Alba-Iulia (fostă banca „Iulia”)
Banca Centrală, Filiala Arad, Piața Boros Beni Nr. 3.
Banca Centrală, Filiala Hațeg (fosta bancă „Hațegana”)
Banca Centrală, Fil. Oradea mare (fosta bancă „Sentinela”)
Banca Centrală, Filiala Sibiiu, Strada Ciznădiei Nr. 7 II
Banca Centrală, Filiala Turda. (fosta bancă „Arieșiana”)

Sprîjiniți BANCA CENTRALĂ că este cel mai mare institut industrial și comercial al nostru înființat cu capital curat românesc-ardelenesc. Prin muncă neobosită și chiverniseală și-a creat un loc de frunte,